

Bayle's tolerantie voor eene deugd, zelfs voor een karaktertrek der evangeliebelijdenis geldt».

Nog een paar bijzonderheden ten slotte.

Zijn uiterste wil, den 24 September 1707 voor den notaris Gommer van Bortel (1) verleden, berust hier ter stede. Deze gaf nog tot eenige moeilijkheden aanleiding. Jurieu had — zoo leest men in de Resolutiën der Vroedschap van 12 en 26 Juni 1713 — een mutueel testament gemaakt en zijne bibliotheek aan de stad gelegateerd, onder voorwaarde dat deze zou worden bewaard onder het opzicht van het Consistorie van de Waalsche kerk en dat zijne vrouw zou genieten het tractement, dat aan de weduwen van Duitsche predikanten werd gegeven. Nu had «desselfs weduwe nae sijn doot dese dispositie gerevoceert en de executeuren werden gepresseert om de Bibliotheecq te verkoopen». Het Consistorie richtte de vraag tot de Vroedschap, hoe het in dezen te handelen had, en men zag van het legaat af.

Hij stierf kinderloos 11 Januari 1713 (2). Zijn lijk werd 5 dagen later in de Waalsche kerk (predikantenkelder) bijgezet. Zijn vrouw overleed in Engeland, waarheen zij de geestdrijvers (kwakers?), wien zij altijd een goed hart had toegedragen, gevolgd was (3).

(1) Hij was tegelijk translateur uit zeven talen, zie G. Hornii Poëmata. Rott. 1717. p. 406.

(2) Zijne woning stond op de Hoogstraat naast de Walenkerk.

(3) *Chaufepié*, *Dict. historique et critique*, 1753 geeft aan het slot van zijn uitvoerig en belangrijk artikel over Jurieu (Tom. III, p. 82) het volgende omtrent *Hélène du Moulin* (zijne vrouw en volle nicht): «Comme elle avoit l'imagination fort vive et qu'elle aimoit le merveilleux en tout, elle ne contribua pas peu à rendre Mr. Jurieu un peu plus crédule qu'il ne l'étoit naturellement et plus vif dans ses démêlés, qu'il ne l'auroit peut-être été». Volgens noot (ii) heeft hij haar overlijden in Engeland, bij «les prétendus Inspirés, qui y ont fait tant de bruit», ontleend aan een *Mémoire*